

но. Тукъ бѣше и началника на щаба подполковникъ Куро-
тинъ — съ проста обноса, прилача да е нѣкой добъръ
вѣтъ.

Слѣдъ малко влиза единъ офицеринъ въ кжсъ кожухъ
въ ржката му адютантска шапка. Скобелевъ се отнесе съ
то дружелюбно; гова бѣше полковникъ Ласковски, адю-
тина на Негово Императорско Височество главнокоманду-
ция, държи се съ подобающе достоинство. До дѣто азъ
къ тамъ, дожянаха голѣми едни дървени санджци,
они съ подаръци, които графинята Адлербергъ проважда
сестриника си да ги раздаде на офицеретѣ отъ отряда
; наченаха да ги отварятъ и намѣриха много нѣща, твър-
пригодни за настоящия случай; тѣй напримѣръ, намѣри
нѣкаква си цѣрителна мастика въ малки силуснати ме-
рчета. Генералъ Скобелевъ си науми и за моитѣ дружини:
"колко сѣ вашитѣ офицере, полковникъ?" азъ му отгово-
ръхъ. "Его на, проводете нѣкого да ги земе!" Азъ се по-
сприхъ, поблагодарихъ и излѣзохъ.

Идвамъ кжмъ своитѣ братушки; тѣ се распеле народни
спри. Проводихъ кжмъ генерала Скобелева да донесѣтъ ме-
рчета за офицеретѣ. На скоро дойде и Столѣтовъ съ на-
чалника на щаба. Опълченцитѣ нарѣдени въ оружие; Столѣ-
въ се опѣти кжмъ Скобелева и слѣдъ малко излѣзоха и
амата прѣдъ опълченцитѣ. Азъ стоѣхъ на дѣсното крило;
Столѣтовъ ме препорѣча, нѣ Скобелевъ, като ми подаваше
не веднѣжъ ржка, каза че се е запозналъ вече съ мене.
Сгледа на нашитѣ юнаци опълченци произведе му, вижда се,
итно впечатлѣние.

Като обиколи дружинитѣ. Скобелевъ се върна кжмъ
итра си, а слѣдъ него и Столѣтовъ съ началника на щаба.
не ми се заповѣда да чѣкамъ распорѣждане. Азъ се от-
сприхъ кжмъ най близката колиба, помолихъ се за малко
ама и бѣхъ рѣшилъ да поспѣж, до дѣго получѣж распо-
рѣдания, нѣ и това не би — и половинъ часъ се не мина
два графъ Беллеръ и ми казва, че генералъ Скобелевъ
повѣдалъ да трѣгваме. Рѣда на вжрването се измѣни съ-
мѣ: най напѣдъ саперитѣ и стрѣлковия баталионъ, слѣдъ